דמיה סמך ליה אסוגיין דבפרק הספינה כי היכי דהתם נמי לא חש לאוקמה דוקא בזבינא חריפא כדמוקי לה בסמוך משום דהיא סוגיא דהתם אסוגיא דהכא נמי סמכא: ואי הגאת לוקח היא אפילו שוה בשוה נמי. דהא אמרת דבמקח ליכא הגאת מוכר:

מתני' בזבינא חריפא כותיה דשמואל *דחלוקה כלים מן התגר לשגרן לבית חמיו ואמר לו: אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהם ואם לאו אני נותן לך לפי מכת הנאה שבהן, נאנסו: •בהליכה חייב, בחזרה פטור מפני שהוא כנושא שכר ההוא ספסירא דשקל חמרא לזבוני, ולא איזבן, בהדי הדר איתנים-חמרא, חייביה רב נחמן לשלומי, איתיביה רבא לרב נחמן נאנסו: בהליכה חייב בחזרה פטור אמר ליה חזרה דספסירא-הולכה היא דאילו משכח לזבוני אפילו אבבא דביתיה מי לא מזבין ליה: מתני' *קונם: שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים שאני נהנה למולים ואסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים שאין הערלה קרויה אלא לשם עובדי כוכבים שנא' כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב ואומר והיה הפלשתי הערל הזה ואומר פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלוזנה בנות הערלים, רבי אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה שנתגנו בה רשעים שנא' "כי כל הגוים ערלים". רבי ישמעאל אומר גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות רבי יוסי אומר גדולה מילה שדוחה את השבת (ג) חמורה רבי יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה (ד) מלא שעה רבי נחמיה אומר גדולה מילה שדוחה את הנגעים *רבי אומר גדולה מילה שכל המצות שעשה אברהם אבינו לא נקרא שלם עד שמל שנאמר התהלך לפני והיה תמים רבי אחר גדולה מילה שאלמלא היא לא ברא הקב"ה את עולמו שנאמר כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: גמ' תניא ר' יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שכל זכיות שעשה משה רבינו לא עמדו לו כשנתרשל מן המילה שנאמר ויפגשהו ה' ויבקש המיתו אמר רבי (ג) ח"ו שמשה רבינו נתרשל מן המילה אלא כך אמר: אמול ואצא, סכנה היא שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים וגו' אמול ואשהא שלשה ימים, הקב"ה אמר לי לך שוב *) מצרים אלא מפני מה נענש משה מפני

*) נ"ל מצרימה. יעב"ן

מפני' בזבינא מילתא. דלא הוי זבינא חריפא ולא זבינא דרמיה על אפיה לפיכך שוה בשוה לא דזימנין הוי הגאת מוכר וזימנין הוי הגאת לוקח: ודשמואל. דאמר חייב: בזבינא חריפא. דודאי הוי הגאת לוקח לפיכך כי נאנס בידו חייב אפי' שוה בשוה הגאת לוקח היא:

תורה אור נאנסו בהליכה חייב. (מפני שהוא כנושא שכר) בהחזרה הגאה דאין ליה שמניחו להוליכו לבית חמיו גמר ומקני נפשיה: בחזרה פטור. דליית ליה הגאה, אלא נתקבלו: ספסירא. מי שלוקח בהמה ע"מ למוכרה לאלתר: בחזרה פטור. וה"ג כי אתנים, בחזרה אתנים (ד) ולפטור: מי לא מזבין ליה. ובחזרה נמי כנושא שכר הוי: מתני' ואסור במולי עובדי כוכבים. דבכלל ערלים הן: ערלי ישראל. בכלל מולים הן כגון שמתו אחיו ממתת המילה: שפיר דוחה שבת חמורה. לכתיב "וביום השמיני ימול" (ויקרא ט) ואפילו בשבת: שכל זכיותיו של משה לא עמדו לו. בשעה שנתרשל מן המילה שנאמר "ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו" (שמות ד): שדוחה את הנגעים. דכתיב "וביום השמיני ימול" שיש שם בהרת יקון: דכתיב ואמר "פ" התהלך לפני והיה תמים. וכתיב בתריה "ואתנה בריתי ביני וביניך": גמ' מפני

[נע"י הגי' ר"מ]

בראשית יז א-ב

ירמיה לג

[נע"י עוד הגירסא רבי אומר גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל המצות שנאמר הנה דם וגו' וכ"ה גי' הר"ן ותוס']

בראשית לד

שמות ד

רש"ל מ"ז

כ"מ פא.

לפי הגהת רש"ל נ"ל לא הוי

יבמות עא. ע"ז כז.

נוסח ערלים ובריתי מילה

מהרי"ל (דף לב.) "גדולה מילה" סיפרה לו מאאמי מ"ר בשבח מצות מילה

תוספות

שנכרתו עליה י"ג בריתות לא ומשוב [מותמה] (תת) בריתי ביני וביניך עד בריתי אקים את יצחק (בראשית יז) יש י"ג בריתות: הנה דם הברית דם מצר בלא וכו'. אע"ג דפסחיה דקרא בהכלאת דמים בדם שנתן משה באגנטו משתעי מ"מ מוקי ליה נמי בדם מילה כשבכבשים לברית (בריתות דף מ.) במה נכנסו אבותינו לברית במילה ובמילה והכלאת דמים מצינו דם מילה קרי דם ברית דכתיב (שמות כד) הנה דם הברית אשר וגו':

נוסח דגרס את נתרשל מעיר רבינו בא"ל בנו

הגהות הב"ח

(א) משנה הכשבת בחמורה: (ב) שם עליה אפי' מלא שפה: (ג) שם אמר ר' יוסי א"ר: (ד) רש"י ד"ה בחזרה וכו' ולפטור:

פי' הרא"ש

כמובנא הגאה שאני נהנה. במה שמחזיקים לי טובה שהייתי רולה לכבדה: פטור מפני שהוא כשכר. מחזיקה קלי דמו לא הוי שואל דפסקה הגאתו ומיהו ע"פ הוי וחייב בנגנב ואבדה דהואיל ונהנה מהנה: שהוא ספסירא. קרקוע מקבל החפץ בקלבה אם ימכור ביומר המוסר שלו ואם לא ימלא קונים יחזיר החפץ לבעליו: מפני שנתפסק במלון. וקבוב לתלנים היה ואין עוד סכנה:

גליון הש"ס

גמ' בהליכה חייב. עי' בהר"ן פ"ק דחמ' ע"ז דף שנ ע"ב: